

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanka a sudkýň JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovovej v právnej veci mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava z 15. januára 2010 pod č. VI/2 Pz 687/09-9 proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28. mája 2009, č. k. 21 Cob 92/2009-216 (vec Okresného súdu v Galante, sp. zn. 9 Cb 18/1997), v právnej veci navrhovateľa: **T., s.r.o.**, so sídlom T., T., IČO: X. proti odporcovi: **Ing. B.S.** - **L.**, so sídlom S., D., IČO: X., **o zaplatenie 7 686,32 Eur (231 558,21 Sk) s príslušenstvom**, ktoré podal generálny prokurátor, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28. mája 2009, č. k. 21 Cob 92/2009-216 **z a m i e t a.**

Odôvodnenie:

Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bol 24. augusta 2009 doručený podnet účastníka konania - odporcu na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28. mája 2009, č. k. 21 Cob 92/2009-216.

V podnete okrem iného namieta, že na majetok odporcu bol vyhlásený konkurz, ktorý doteraz nebol zrušený a tak súd počas konkurzného konania nemohol konať a rozhodovať.

Navrhovateľ T., s.r.o. návrhom doručeným Okresnému súdu Trnava z 5. decembra 1996 žiadal zaviazať odporcu Ing. B.S. - L. k zaplateniu 231 558,21 Sk s prísl. a k náhrade trov konania za prevzatý a nezaplatený tovar, ktorý odporcovi dodal právny predchodca navrhovateľa - Z., š. p., OZ X, T. Prílohu súdnej žaloby tvorili jednotlivé faktúry spolu s dodacími listami a pokusmi o zmier.

Okresný súd v Galante rozsudkom z 19. marca 1998, č. k. 9 Cb 18/97-125 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 101 868,59 Sk s prísl., v časti 129 689,62 Sk súd návrh zamietol a odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti tej časti rozsudku okresného súdu, v ktorej súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 101 868,59 Sk s prísl., podal odporca v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Trnave o odvolaní nerozhodol z dôvodu, že uznesením Krajského súdu v Bratislave z 3. decembra 1999, č. k. 8K 74/99-89 bol na odporcu vyhlásený konkurz. Odvolací súd súdny spis bez rozhodnutia vrátil okresnému súdu. Následne na to okresný súd zistil, že Krajský súd v Bratislave 1. apríla 1999 pod č. k. 4K 67/99-19 vyhlásil konkurz aj na navrhovateľa.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 18. decembra 2008, č. k. 4K 67/99-477 v konkurznej veci úpadcu T., s.r.o. bolo rozhodnuté o zrušení tohto konkurzu a JUDr. A.F. bol zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty (ďalej len „SKP“). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14. februára 2009. Následne na to Krajský súd v Trnave vydal dňa 28. mája

2009 rozsudok, č. k. 21 Cob 92/2009-216, ktorým v napadnutej časti potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Týmto rozsudkom Krajského súdu v Trnave bol podľa názoru generálneho prokurátora porušený zákon.

Podľa § 206 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného dňom 1. júla 2005, konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zmien a doplnkov, oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádzajú na správcu. Právne úkony úpadcu, týkajúce sa tohto majetku, sú voči konkurzným veriteľom neúčinné. Osoba, ktorá uzavrela s úpadcom zmluvu, môže od nej odstúpiť, ibaže v čase jej uzavretia vedela o vyhlásení konkurzu.

Vyhlásenie konkurzu má hmotnoprávne i procesnoprávne účinky a v danom prípade sa spravuje zákonom o konkurze a vyrovnaní. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňom vyvesenia uznesenia o vyhlásení konkurzu na úradnej tabuli súdu. V konkurznej veci navrhovateľa nastali tieto účinky konkurzu dňom 01. apríla 1999 a v konkurznej veci odporcu nastali tieto účinky konkurzu dňom 03. decembra 1999.

Z týchto skutočností je nepochybné, že k prerušeniu súdneho konania vo veci zaplata 231 558,21 Sk medzi účastníkmi konania došlo ex lege v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. d/ zákona o konkurze a vyrovnaní. Procesnoprávne účinky vyhlásenia konkurzu totiž zasahujú do procesných práv nielen úpadcu, ale aj do oprávnenia súdu pokračovať v začatom konaní. Vyhlásenie konkurzu spôsobuje prerušenie súdnych a iných konaní za predpokladu, že sa týkajú majetku podliehajúcemu konkurzu, ktorý patrí úpadcovi alebo sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené.

Dňa 14. februára 2009 Krajský súd v Bratislave právoplatne rozhodol o zrušení konkurzu na majetok navrhovateľa, pričom konkurz na majetok odporcu zrušený nebol. Súdne konanie tak zostalo zo zákona prerušené, pretože účinky konkurzu vyhláseného na majetok odporcu nezanikli. Súdne rozhodnutie vydané v čase neukončeného konkurzného

konania odporcu je preto v rozpore s ust. § 14 ods. 1 písm. d/ zákona o konkurze a vyrovnaní. Nad'alej totiž pretrvávali dôvody spôsobujúce prerušenie konania a SKP ani žiaden z účastníkov konania nepožiadali súd o pokračovanie v prerušenom konaní. Ak teda Krajský súd v Trnave vydal 28. mája 2009 rozsudok, ktorým rozhodol o odvolaní, konal v rozpore so zákonom. Hmotnoprávne účinky vyhlásenia konkurzu sa prejavujú predovšetkým zásahom do práv úpadcu, najmä do práv a povinností zo záväzkových vzťahov, ale aj do práv druhého účastníka záväzkových vzťahov. V sporoch, ktoré sa týkajú podstaty a ku ktorým dochádza v konkurznom konaní, sa účastníkom sporových konaní stáva SKP namiesto úpadcu. Napadnutým rozsudkom súd uložil povinnosť úpadcovi (odporcovi), t. j. účastníkovi, ktorý túto povinnosť za danej právnej situácie nemôže splniť, pretože mu v tom bráni zákon, čo napokon spôsobuje nevykonateľnosť predmetného rozhodnutia.

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 21 Cob 92/2009-216 tak považoval za rozhodnutie, ktoré spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci spočíva v konaní a rozhodovaní súdu v čase, keď toto konanie bolo zo zákona prerušené a napadnutým rozsudkom bola uložená povinnosť úpadcovi (odporcovi), t. j. osobe, ktorá nemohla nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty, pričom vyhlásením konkurzu oprávnenie nakladať s majetkom podstaty zo zákona prešlo výlučne na SKP.

Najvyšší súd doručil mimoriadne dovolanie účastníkom na vyjadrenie (§ 243i ods. 1 O.s.p.), na ktoré účastníci nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že sú splnené procesné podmienky mimoriadneho dovolania (§ 243e - § 243i O.s.p.) preskúmal výrok napadnutého rozsudku v napadnutom rozsahu a zistil, že mimoriadne dovolanie je podané dôvodne, preto ho dovolací súd zamietol.

Postup odvolacieho súdu bol mimoriadnym dovolaním napadnutý z procesných dôvodov, pričom vecne sa mimoriadne dovolanie rozhodnutia nedotýkalo. S tým, čo je uvedené v mimoriadnom dovolaní, až na jeho záver, možno súhlasiť.

S jeho záverom však súhlasiť nemožno preto, že sa už nezaoberá právnym stavom po zrušení konkurzu. V danom prípade konkurz na majetok navrhovateľa, vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave z 1.4.1999, č. k. 4K 67/1999-19, bol zrušený

uznesením tohože súdu z 18.12.2008, č. k. 4K 67/1999-477 a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 14.02.2009.

Konkurz na majetok odporcu bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave dňa 03.12.1999, č. k. 8K 74/1999-89. V spisoch nie je záznam o tom, že konkurz bol ukončený potiaľ, že bolo pozastavené speňažovanie majetku. Pohládávka navrhovateľa do súpisu konkurznej podstaty pojatá nebola, ani v konkurznom konaní nebol o nej vedený incidenčný spor a za terajšieho stavu konkurzu už ho ani viesť nemožno. Konanie vedené na súde bolo prerušené zo zákona, bez ohľadu na to, či vydal súd uznesenie o prerušení. Pokiaľ súd zruší konkurz, rozhodne aj o zániku správcu podstaty, ktorý nemôže už zasahovať do tohto konania (udelením súhlasu na pokračovanie sporu, ale nebráni nič tomu, aby súd v prerušenom spore pokračoval). Z obsahu spisov vyplýva, že prvostupňový súd (Okresný súd v Galante) urobil enormné úsilie pri zisťovaní stavu konkurzného konania, výslovne za účelom skončenia veci a za terajšieho stavu postupom súdu práva odporcu poškodené neboli.

Na adresu odporcu dovolací súd uvádza, že základnou povinnosťou dlžníka je splniť dlh a nie hľadať dôvody, ako sa tejto povinnosti vyhnúť, zvlášť procesnými dôvodmi, na ktoré nemá vplyv. Pred prvostupňovým aj odvolacím súdom mal možnosť vecnej obrany, čo nevyužil.

Pokiaľ ide o mimoriadne dovolanie, generálny prokurátor ho podá podľa § 243e ods. 1 O.s.p.

„Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f) a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie“.

A podľa odseku 2:

„Mimoriadne dovolanie možno podať len proti tomu výroku súdneho rozhodnutia, ktoré účastník konania, osoba dotknutá týmto rozhodnutím alebo osoba poškodená týmto rozhodnutím súdu namieta“.

S poukazom na citované ustanovenie OSP sa javí nejasné, v čom má spočívať poškodenie odporcu, teda hmotnoprávne poškodenie, na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z týchto dôvodov dovolací súd mimoriadne dovolanie zamietol.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová